Dat die permissie zo min te ruim en maar alleen gegeven zij op de sustenue dat die goederen, na den Mallabaaren smaak gemaakt, daar ook meerder dan elders zouden halen, als de bediendens er zonder overleg gebruik van gemaakt hebben, wijl die na over en weder schrijvens bij brief van den 18 februarij jongstleden verzoeken, omdat maar op f 21.636,-,- gewaardeert zijn, voormelde kleinodiën herwaarts te mogen zenden. En waartoe wij hen, vermits die taxatie te considerabel met de beleende som verschild, gequalificeert hebben, ingevalle er geen verwagting is dat den Signatter weder het vermogen zal krijgen die panden te kunnen lossen, dat ons niet hopeloos voorkomt nu den Trevancoor op Noorder Mallabaar voor de macht van den Masoerees Aider Alichan schijnt te zullen moeten bukken, waardoor den Signatter, als zig bij de laatste gevoegd hebbende, veel ligt des eerstens overheering zal ontgaan en weder in vorig aanzien geraken. In welk geval de maatschappij van voormelde panden zonder schade zoude te ontlasten zijn, waartoe anders door de algemeene dalende prijs der juweelen geen apparentie is, buiten dat ook de kleinodiën den Signatter meer dan iemand anders waardig zijn. Fol. 78r-79r.

(Het verschil in de ingeboekte inkoopsprijzen van twee partijen verkocht lood is slechts te wijten aan de ingevoerde belasting van Europese goederen met 25 %, die aan de buitenkantoren in rekening wordt gebracht. Het verschil in de rendementen wordt veroorzaakt door de belasting van een partij van 250.008 lb, die in 1760 naar Malabar is gestuurd, met f 10,- Nederlands geld vergeleken met een partij van 20.000 lb uit 1762 met f 11.17,8 Indisch geld. De tweede partij is evenwel door Nederland lager in rekening gebracht voor f 9,10,-, wat vermeerderd met 25 % op het genoemde bedrag in Indisch geld uitkomt. Er valt niet te klagen over de verkoopsprijs van het Japans staafkoper in 1763/64 en 1764/65. [fol. 80] De winst was respectievelijk $167\frac{1}{2}$ % en $160\frac{3}{5}$ %. De 720 niquaniassen en 360 Suratse dekens, die niet uit Malabar maar wel degelijk uit Surat waren besteld, zijn door het bestuur naar Batavia gezonden en daar ontvangen. Het bevel van Heren XVII om van de contanten die bij het sluiten van de boeken in kas zijn, ook het aantal bijzondere munten te vermelden zal doorgegeven worden. Volgens de brief van 28 maart 1764 uit Cochin is de opbrengst van de verkoop van rondhout van de bij Goa gestrande Getrouwigheid ontvangen. De brief van 15 april 1766 meldde slechts dat twee van de geborgen ankers waren verkocht, maar de prijs ontbrak. De gevolmachtigde beloofde deze zaak te zullen afhandelen. Men wacht het resultaat af. De schepen worden zo vroeg mogelijk in het seizoen naar Malabar gezonden. [fol. 81] Dit gebeurt niet om de zeerovers te vermijden, omdat die zowel vroeg als laat verschijnen. Op de rede is geen gevaar daar er snel hulp verleend kan worden. De handel is bepalend en daarom worden er dit jaar pas later schepen gestuurd, omdat door de aanvoer met de Walcheren en Kronenburg uit Perzië de pakhuizen vol met suiker zijn, zodat er bij vroege aanvoer geen ruimte voor is. Naar aanleiding van de opmerkingen van Heren XVII over het rapport van raad-ordinaris Jan Schreuder is bij de geheime resoluties van 2,5 en 9 april 1764 bevestigd dat er te Barssalur [fol. 82] een inlandse gomasto moet zijn. De kosten van f 150 â f 200,- per jaar wegen op tegen de nadelen van een sluiting. Bovendien is duidelijk hoezeer de heerszucht van Travancore door de moedige vorst van Mysore Haydar Ali reeds beperkt werd. Over hem zijn de aparte brieven van de gouverneur van Ceylon Iman Willem Falck van 12 en 19 april, van Pieter Haksteen van 24 februari, noch de geheime brieven uit Cochin van 15 april 1766 niet negatief. Daarnaar verwijst men en naar de geheime resolutie van 21 juli, waaruit blijkt welke besluiten er betreffende deze gelukkige veroveraar en de nawab van Arcadu Mahomet Dilly Chan zijn genomen. [fol. 83] Daar dit geheime besluiten zijn, wordt daarnaar verwezen. Heren XVII neigen ertoe om het voorstel van Jan Schreuder om te Cannanur binnen de huidige wallen een versterkte logie of reduit te bouwen, en daarna al het overige af te breken, over te nemen. Daar er te Batavia geen ingenieurs beschikbaar zijn en de luitenant van de artillerie te Malabar Dirk Zeijnde wel de kennis, maar geen kracht, noch tijd heeft om dit werk alleen te doen, is de gouverneur te Ceylon Iman Willem Falck verzocht om daar zo spoedig mogelijk twee van de bekwaamste ingenieurs naar toe